

For at udfylde de bemyndigelser, for at få regler fastlagt på det område, har vi brug for et råd, når det drejer sig om at forbyde hold af specielle dyr, der frembyder fare for borgere, men også når det drejer sig om de dyr, der, havde jeg nær sagt, ser farlige ud, og som kan være med til at fremkalde frygt hos nogle, og de dyr, der er svære at holde i fangenskab.

Der har ikke været så mange spørgsmål. Jeg kan sige til fru Inge Dahl-Sørensen, der spurgte mig, om det her bliver en syltekrukke, at det kan jeg love at det ikke bliver. Grunden til, at vi nu opretter rådet, er faktisk for at udnytte de bemyndigelser, vi allerede har i dag, som jo kun er anvendt i meget begrænset omfang, bl.a. til at forbyde pitbullterrieren her i landet.

Nu skal vi videre. Nu skal vi have udfyldt rammerne, også når det drejer sig om den erhvervsmæssige handel med dyr fra dyrehandlere og, som fru Pia Kjærsgaard var inde på, fra hundehandlere og i det hele taget fra dem, der har en erhvervsmæssig handel med dyr.

Fru Pernille Sams var inde på spørgsmålet, der knytter sig til den nye bemyndigelse til politimestre, og for Københavns vedkommende til politidirektøren, til at kunne træffe afgørelser om, at dyr, der holdes i strid med reglerne fastsat i medfør af loven, om fornødent skal aflives. Her er det, om jeg så må sige, mere undtagelsen, end det er reglen, at politimesteren må skride til en aflivning. Det kan jeg love fru Pernille Sams, og det er min egen tilgang til det her.

Derfor har jeg også selv undervejs i lovens tilblivelse sikret mig, at vi i det endelige lovforslag, der kom til Folketinget, har præciseret det ganske kraftigt under punkt 3.2. i bemærkningerne om aflivning af dyr, hvor det fremgår, at politimesteren, forinden man træffer sådan en afgørelse, er nødt til eventuelt i samspil med ejeren af det pågældende dyr at se, om man ikke kan afhænde dyret til anden side, herunder også til zoologiske haver, private, der kan holde dyrene forsvarligt og i overensstemmelse med den gældende dyreværnslov, eller eventuelt til dyreparker, som vi har i Danmark. Det er undtagelsen, at politimesteren skal skride til en aflivning. Det er jeg helt enig med fru Pernille Sams i, og det er også præciseret i lovforslaget.

Fru Pia Kjærsgaard, som var inde på udmøntningen af de kompetencer, vi allerede har i dag, til at få fastsat regler for den erhvervsmæssige handel, kan jeg love, at det vil vi gøre, og

det vil vi bruge rådet til. Så det er altså et ønske om at kvalificere det grundlag, hvorunder vi i fremtiden vil regulere også dyrehandelsområdet.

Til hr. Tom Behnke, som var inde på spørgsmålet om økonomien, om gebyrer: Det er jo beskrevet ganske nøje i paragraffen i selve loven, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for omkostningerne – for omkostningerne. Så der er ikke tale om nogen skat, der er tale om en omkostningsdækning. Men hr. Tom Behnke er meget velkommen til undervejs under udvalgsbehandlingen at få præciseret det her spørgsmål yderligere. Det er jeg meget indstillet på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ophævelse af lov om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 28/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margot Torp (S):

Socialdemokratiet støtter fuldt og helt forslaget om at ophæve den her meget gamle lov om voldgift i tvistigheder med handel med husdyr. Det gør vi, fordi tiden på alle måder er løbet fra denne lov. Den er i sin nuværende udformning fra 1930'erne, da landets hovederhverv endnu var landbrug, og hvor levende husdyr ofte skiftede ejerskab, gerne med et håndslag. Så dengang havde voldgifterne meget at se til. Der